

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2529/2019
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Слађане Накић-Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА са привременим боравиштем у ..., чији је пуномоћник Радован Лопичић адвокат из ..., против туженог Друштва за истраживање, производњу, прераду, дистрибуцију и промет нафте и нафтних деривата и истраживање и производњу природног гаса „Нафтна индустрија Србије“ АД Нови Сад, чији је пуномоћник Сања Пејовић адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду и решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4342/18 од 11.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4342/18 од 11.04.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4342/18 од 11.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 246/2017 од 14.09.2018. године која је исправљена решењем тог суда П1 246/2017 од 22.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац у односу на туженог тражио да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство анекс број .. уговора о раду број .. од 19.04.2017. године као и да се поништи решење туженог број .. од 24.05.2017. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да надокнади туженом трошкове поступка у износу од 105.000,00 динара у року од осам дана од дана достављања преписа пресуде под теретом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4342/18 од 11.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П1 246/2017 од 14.09.2018. године, исправљена решењем истог суда П1 246/2017 од 22.02.2019. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Тужилац је 03.09.2019. године поднео допуну ревизије коју ревизијски суд није разматрао јер је овај поднесак упућен суду по истеку законског рока за изјављивање тог правног лека.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана. Не постоји ни потреба за новим тумачењем права у погледу могућности послодавца да запосленог распореди на друге послове током привременог удаљења са рада, јер тужени и за то време има статус запосленог у значењу из члана 5. став 1. Закона о раду - налази се у радном односу и остварује права из радног односа. Не постоји потреба за новим тумачењем права ни у погледу законитости побијаног решења туженог, јер привремено удаљење тужиоца са рада зато што је против њега започето кривично гоњење због кривичног дела учињеног на раду или у вези са радом (члан 165. став 1. Закона о раду) може да траје до правноснажног окончања тог кривичног поступка (члан 167. став 2. Закона о раду).

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Спор за поништај анекса уговора о раду и решења о привременом удаљењу са рада је радни спор, али ревизија у том спору није дозвољена.

Наиме, чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У овом спору не одлучује се о заснивању, постојању и престанку радног односа. Због тога ревизија тужиоца, имајући у виду и одређену вредност предмета спора (10.000,00 динара), није дозвољена.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

По оцени Врховног касационог суда, трошкови за одговор на ревизију нису били нужни за вођење ове парнице, па је зато такав захтев туженог одбијен и применом члана 154. и члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић